

Index in Lib. Sex

Mores ex signis inscriptis agnoscuntur. præf. 64. li. 5. n. 6.
Mercator an & quando soluendo esse præsumatur. præf. 59. li. 3. n. 1. & seq.
Mercatoris lib. inscripta, ipsius voluntate scripta præsumuntur. præf. 58. lib. 2. n. 2.
Mercatori vili, & pauperi afferenti se gemmas habuisse, non habēdam fidem. præf. 58. lib. 3. n. 9.
Mercatorum libris vltra causam viarum negotiationum non creditur. præf. 67. lib. 2. n. 15. libris fidem adhibendam intelligitur in experimentibus ad mercatoram. præf. 57. li. 2. num. 20. Plura videtur super verbis libri 1. n. 10.
Mercator, qui remisit literas cambii soluendas ab eo qui paulo post acceptas literas decessit, in dolo præsumitur. præf. 3. lib. 5. n. 111.
Mercurum quod ita vocant, mercibus appetum, præsumptionem dominum facit, solum si a querarius contradicat. præf. 63. lib. 6. n. 173.
Meretrix potest testari, quia expressè non reperitur prohita. præf. 16. lib. 6. n. 8.
Messa Corvinus sui nominis ob mentis alienationem oblitus est. præf. 45. lib. 6. n. 31.

Actus an & quando præsumatur.

Metus non præsumitur ex sola potentia. præf. 11. lib. 4. num. 5. n. 5. quam præsumitur interuersus, & id est testamentum non quam præsumitur metu confectionum. præf. 11. li. 4. n. 2. non præsumitur. præf. 126. lib. 3. num. 2. Ampliatur & tetringuit. ibid. num. 7. 8. & seq. illatus præsumitur, precedentibus minus illius, qui consueverat ex equi. præf. 126. lib. 3. num. 24. illatus durate præsumitur, eadem metus causa extante. ibid. n. 28. purgatus est, quiibus, præsumptionibus & conjecturis appareat. ibid. num. 33. & sequent, ex sola dignitate eius, cum quo contrahit, non potest. præf. 51. lib. 2. num. 41. contractum rescindit petens, quando probare teneatur precium deperditum, aut male consumptum. præf. 84. lib. 3. num. 4. contrahens cum scenatore, præsumitur Iesus, nisi locupletior factus probetur. præf. 82. lib. 3. num. 2. tribuens magistratum Princeps, omnia, cum recte gerere decernit. præf. 20. lib. 2. num. 8. precium solutum eiusque in vultu etiam conuersum præsumitur, quando cōtrahens in loco per se ipso recessit, idque non fecit, numer. 26. Idem si post aliquod tempus petiti sibi dorem numerat, n. 27. purgatus in contrahente præsumitur, qui aliquem actum omnino voluntarium, & insculptum fecerit, n. 28. Vt qui post aliquot dies visus est hilaris, & tipudare, n. 29. ratione & causa perdurante, ipse etiam metus perdurare præsumitur. præf. 4. lib. 3. n. 22. Metum incutere est delinqueri. præf. 12. lib. 3. n. 2. illatum præsumitur ex communione, & fama, ibi. n. 2. illatum probati conjecturi. præf. 4. lib. 3. n. 5. ex longa cohabitatione purgatum præsumitur, data recedente facultate, n. 24. Quæ autem dicunt longa cohabitatio, relinqui arbitrio iudicis, numer. 25. respectu iudicis, an pati, qui est in carcere, dicunt. præf. 67. lib. 2. n. 29.

Meū fecisse præsumitur, qui erat in periculo in statu mortis. q. 14. lib. 1. n. 60. compulsius an & quando præsumatur quis contraxit, se. præf. 126. lib. 3. n. 1.

Milius præsumptio in testando, & substituendo.

Miles potest testari quo modo vult, vel secundum ius communione, vel secundum ius speciale præsumptio, præf. 4. lib. 4. num. 1. & præf. 6. lib. 6. n. 2. quo modo vult testari, potest & præsumi, quod volunt suum testamentum valere eo modo quo potest. præf. 3. lib. 4. n. 1. potest quo modo vult testari, & sic conjecturis potest hæredem instituire. Et huiusmodi conjectura qualis esse debeat, præf. 10. li. 4. n. 10. potest decedere pro parte testatur, & pro parte intestata probatur. præf. 18. lib. 4. n. 1. Modus non suspendit legatu vel fideicommissi acquisitionem, & dominij translationem. præf. 201. lib. 4. n. 3. 6. an & quando ex præsumpta voluntate testatoris pro impleto habeatur. præf. 18. lib. 4. n. 1.

Molendinum edificans in parte superiori fluminis in ripa sua, licet etiam molendino inferiori, præsumitur tamen id fecisse, ut principaliter sibi proficit. præf. 29. libro. 6. numero. 15. vel furnum aliquis accedens per annos aliquot, non præsumitur animo se obligandi fecisse. questio. 20. libro. primo numero. 7.

Molendini construendi concessio a principe facta, præsumitur etiam in præjudicium alterius molendinum habentis. præf. 6. lib. 2. n. 22.

Molestant non velle qui promisit, intelligitur si causa ipsi non probatur. præf. 3. lib. 3. n. 4.

Molestia, & controversia in item sonant. præf. 98. lib. 4. n. 1. Miles si fecit actum, quem facere non debebat, per errorem, & ignoriam iuris, fecisse censetur. præf. 23. li. 6. n. 18.

Miles, qui semel male se gesit in militia, præsumitur quod in futu-

rum male quoque se geret. præf. 32. lib. 5. nu. 4. c. nequit us probari, si non transfigam, sed captiuus fuisti, ab hec iubis. q. 58. lib. 1. nu. 4. ab hostibus reperiisti, captiuus fuisti, non transfiga præsumitur. q. 44. lib. 1. n. 11. filium & habere sciens, alium instituendo, tacite præsumitur filium exhibere, p. 20. lib. 2. n. 11. 20. annis minor, ob iustam causam manumittere potest. præf. 29. lib. 3. n. 44. Reip. causa absesse præsumitur. præf. 60. li. 2. n. 6. in iudicio esti afferter procurator esse nequeat, parte tamen non opponente iudicium tenet. præf. 46. lib. 2. n. 8.

Militis in testamento non est locus iuri accrescendi. præf. 14. li. 4. n. 3. testans voluntas an coniecturis possit interpretari. præf. 14. li. 4. n. 1. in testamento cessant coniecture, & præsumptiones & eius dispositio debet intelligi sicut scripta est. præf. 38. li. 4. n. 50.

Militum qui ignoravit, non contemptis disciplinam. præf. 66. lib. 6. n. 14.

Militum emptam filio à patre, habente bona obligati, vtrum ex pecunia creditorum præsumamus emptam. præf. 49. lib. 3. n. 6.

Miliarium dicitur vas ad aqua calida opus præparatum. præf. 162. lib. 4. n. 23.

Minæ praecedentes questionibus quando faciant indicium. q. 89. li. 1. n. 59. 60. 61. & 62. in dubio mediante iustitia, non propria auctoritate, intelligi debent, n. 66.

Minas in inferre metum iufum, quæ requiratur. præf. 126. lib. 3. n. 25. Minimum quod est, in dubio lequimur. præf. 126. lib. 3. n. 4.

Minima considerantur etiam in his, quæ à iure communi permisæ sunt, secus si speciali. præf. 23. lib. 2. n. 5.

Minor præsumitur cui tanquam minori datum est curator, & quando procedat iste præsumptio. præf. 50. lib. 2. nu. 40. res maiorum suorum distractendo, enormiter censemur Iesus. præf. 83. lib. 3. n. 4. curatorem habens, sine ipsius auctoritate, neque expressè obligatur, neque tacite. præf. 56. lib. 3. num. 10. maiorem se confessus, nihilominus restitutionem in integrum recte pet. præf. 51. lib. 2. num. 41. contractum rescindit petens, quando probare teneatur precium deperditum, aut male consumptum. præf. 84. lib. 3. num. 4. contrahens cum scenatore, præsumitur Iesus, nisi locupletior factus probetur. præf. 82. lib. 3. num. 2. tribuens magistratum Princeps, omnia, cum recte gerere decernit. præf. 20. lib. 2. num. 8. precium solutum eiusque in vultu etiam conuersum præsumitur, si requisite in contractu solemnitas fuerint adhibita. præf. 84. lib. 3. n. 3. degens sub tutori administratione, si ab eo non fuerint defensus, in contradicendo Cridis, sententia adversus cum promulgata ipsi iure annullatur. præf. 63. li. 6. n. 23. Minor quilibet præsumi, nisi probetur maior, ex opinione alteri contraria. præf. 50. lib. 2. n. 2.

Minores, & mulieres, ob fragilitatem an & quando præsumantur decipi. præf. 82. lib. 3. n. 1. & 13.

Minorum non potest in integrum restituiri aduersus dolum verum, aduersus autem dolum præsumptum de præterito restituitur. præf. 3. lib. 5. n. 11. etate præsumitur errore, & ignorantia iuris, non autem scienter fecisse actum, quem facere non debebat. præf. 23. lib. 6. n. 19. Et minor, mulier, miles, iusticus, & similesignari dispositionis legis ea facilitate, qua actum confidendo se obligant, eadem facilitate patiuntur in ipso actu apponi clausulum, ex certa scientia. ibi. n. 22.

Mobilia qui semel posedit, an & quando præsumatur etiam hodie possidere. præf. 64. lib. 6. num. 25. & seq. tunc in detrimentum negligenti vici capiuntur. præf. 139. lib. 3. n. 3. Bona bello acquisita, militum sive capientium ea, immobilia vero principibus qui bellum indixerint, præf. 93. li. 9. n. 37.

Modus non suspendit legatu vel fideicommissi acquisitionem, & dominij translationem. præf. 201. lib. 4. n. 3. 6. an & quando ex præsumpta voluntate testatoris pro impleto habeatur. præf. 18. lib. 4. n. 1.

Molendinum edificans in parte superiori fluminis in ripa sua, licet etiam molendino inferiori, præsumitur tamen id fecisse, ut principaliter sibi proficit. præf. 29. libro. 6. numero. 15. Plura vide in verbo Donatio. filii tempus, testimonia patris probatur. præf. 51. lib. 2. num. 16.

Mortem occisi vltici, permisum est omnibus sanguine coniunctis. præf. 52. lib. 2. num. 2.

Mortuus repertus ante domum alterius, inimicitia cōcurrente, an præsumatur à domino domus occisis. q. 89. lib. 1. num. 92. & 93.

Mortuum in carceribus lex præsumit culpa custodis obijste. præf. 85. lib. 2. num. 15.

Mortalis quid dicatur. præf. 138. lib. 3. num. 11.

Motus vehementes in mulie pregnante vim habent maximam expellendi, & excutiendi fortium etiam immaturum. præf. 52. lib. 6. n. 22.

Mulcta seu pena pecunaria eius, qui pendente tempore reuenditionis comisit delictum, & post reuenditionem fuit condemnatus, ad quem pertineat. præf. 17. lib. 6. num. 8.

Mulier dictur socia domus mariti. præf. 57. lib. 4. n. 22. mutabi-

Præsumpt. Iacobi Menochij

autem molestia quis inferre, qui in iudicio vel extra, proponit, quod negari non potest esse verum. ibid. n. 14.

Monachus non præsumitur velle habitum mutare, sed velle in eadem religione perseverare. præf. 37. lib. 6. num. 6. cum peculio defunctus in iterquinilio se pellem in indutus. præf. 94. lib. 6. num. 5. si tempore sui ingressus aliquid sponte donat, vel offert ecclesiæ, seu monasterio, non dicitur committere symoniam. præf. 8. lib. 5. num. 11.

Monachus præsumitur vixisse ex frumento, quod Abbas afferuit emisse ex pecunia mutuo habita, cum non appareat alius habuisse. præf. 71. lib. 6. num. 10.

Monachus litigans contra Abbatem, vel monasterium decernēde sunt ius expensæ, si propriop ex parte præsumptio. q. 35. lib. 1. n. 21. Idem est in vallo contra dominum litigante. num. 22. Et in eo causa bona sunt sequentia. num. 23.

Monachus qui se afferit, præsumitur esse iuste & gratias præf. 13. lib. 3. num. 9.

Monasterium an & quando substitutum excludat. præf. 82. lib. 4. num. 3. 34. & seq.

Monasterium habetur loco filii, si tamen & ciuiliter, non autem naturaliter. ibi. n. 28. succedit monacho. ibi. num. 30.

Monialis illa præsumitur quæ reperitur in eo habitu. præf. 96. libr. 6. nu. 9. præsumitur de licentia sui superioris transfractab vno monasterio ad aliud, quando diu est in quasi possessione noui monasterij ingressi. præf. 76. lib. 5. num. 22.

Monialium inopia periculosior est illa aliorum religiorum. præf. 125. lib. 4. num. 9.

Monete mentio facta in statutis, intelligitur de currenti. præf. 76. lib. 3. num. 3. numerus, & qualitas qua testator vtebat, præsumitur legitima. præf. 109. lib. 3. num. 3.

Monitionem trianam pro pignoris venditione necessariam esse præsumptio. q. 39. lib. 3. num. 25.

Mora conventionalis difficultius purgatur quam legis. q. 46. libr. 1. num. 25.

Mora purgatio, non nisi suadente & aequitate permissa est. q. 34. libr. 1. num. 3.

Morbis comitialis appellatur ab A. i. Herculeus, eo quod Hercules d. morbo fuerit affectus. præf. 44. lib. 6. num. 4.

Morbo affectus an & quando præsumatur in eodem morbo perferatur, atque persistere. ibi. per tot.

Mori velle non præsumitur cum mendacio, & peccato, & nemo præsumitur mentiri in articulo mortis. præf. 2. lib. 5. num. 7.

Moriens non dicitur in eadem voluntate perfuerare. præf. 48. lib. 6. num. 17. non omnis præsumitur S. Ioannes Baptista. præf. 5. lib. 5. num. 19.

Moriens assertio in alterius præjudicium non est credendum. præf. 29. lib. 4. num. 4.

Morient voluntates ex voluntate, & arbitrio iudicium colligi solent. præf. 39. lib. 4. num. 43.

Moriens in testato dicitur tacite disponere. præf. 188. lib. 4. nu. 19.

In peccato mortalior est possibilis in loco sacro. præf. 94. lib. 6. num. 7.

Morbus appellatione licet intelligatur de morte naturali, vt ramen actus sustinetur in intelligi debet de morte ciuii. præf. 4. lib. 6. nu. 19. causam extendit ad causam secundariam nuptiarum. præf. 65. lib. 4. num. 10.

Mors hominis quomodo probetur. præf. 49. lib. 6. num. 20. & 21.

Mortis occisi conscius est dicitur, qui ante tempus verisimile, quo fama vere sibi potuit pervenire, mortem nunciauit illius occisi. præf. 37. lib. 4. num. 1.

Mors non præsumitur, & ea allegans probare debet. præf. 83. lib. 2. n. 6. potius ei genita, quia peccato cōsentientia. præf. 4. lib. 3. n. 32.

Mortis mentione facta, quando donatio cōsentientia inter viuos. præf. 11. lib. 3. n. 5. & præf. 3. lib. 5. num. 15. Plura vide in verbo Donatio. filii tempus, testimonia patris probatur. præf. 51. lib. 2. num. 16.

Mortem occisi vltici, permisum est omnibus sanguine coniunctis. præf. 52. lib. 2. num. 2.

Mortuus repertus ante domum alterius, inimicitia cōcurrente, an præsumatur à domino domus occisis. q. 89. lib. 1. num. 92. & 93.

Mortuum in carceribus lex præsumit culpa custodis obijste. præf. 85. lib. 2. num. 15.

Mortalis quid dicatur. præf. 138. lib. 3. num. 11.

Motus vehementes in mulie pregnante vim habent maximam expellendi, & excutiendi fortium etiam immaturum. præf. 52. lib. 6. n. 22.

Mulcta seu pena pecunaria eius, qui pendente tempore reuenditionis comisit delictum, & post reuenditionem fuit condemnatus, ad quem pertineat. præf. 17. lib. 6. num. 8.

Mulier dictur socia domus mariti. præf. 57. lib. 4. n. 22. mutabi-

lis est, & viro in ea tantior, præf. 37. lib. 6. num. 42. facile præf. 65. mitur mutasse suam dispositionem, & voluntatem. præsum. 1. lib. 4. num. 22.

Mulier post nubere publicè interest. præf. 189. lib. 4. num. 13. t. Mulier nupta extra ciuitatem etiæ refineat ciuitatis originem, si tam in bona ea in ea ciuitate reliquit ad salti nendum onera, definit esse tub

Index in Lib. Sex

protra dita, si patitur se carnaliter cognosci presumuntur in virum tanquam in matritum consensisse, p[ro]f. 1. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 21. & seq[ue]ntia, habitu, & vestitu honorifice videntes, quibus vii solent vxores similium, arguit matrimonium contractum, p[ro]f. 1. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 93. Idem presumuntur ex gestatione annuli, num[er]o. 94. & seq[ue]ntia, tanquam minor, sicut presumuntur ius ignorare, p[ro]f. 82. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 6. conjugata inter viros donare in detrimentum matris nequit, p[ro]f. 11. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 11. consentiens viro alienanti fundum datum, dicitur fiduciis orio nomine consensisse, p[ro]f. 22. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 3. intercedens pro alio, & post biennium confirmans obligacionem, presumuntur non alterius, sed propria causa intercedere, p[ro]f. 21. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 2. Idque presumptione iuris, & de iure, num[er]o. 3. intercedendo pro altero aliquid accipiens, Velleiano non iuatur, ibid. num[er]o. 4. adhibens stipulatorem pro se suisque hereditibus de reddenda dote, inter viros presumuntur donasse, p[ro]f. 1. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 8. ventris nomine missa in possessionem honorum, si pregnans non reperiatur, non restituit fructus, & alimenta, nisi calumniæ id causa fecisse conuincatur, q[ui] 35. lib[er]t[er]. 1. num[er]o. 37. cui certa pena promissa fuerat, si certo tempore dos non solueretur, laplo tempore, dotem sine protestatione recipiendo presumuntur poenam remississe, p[ro]f. 25. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 14. dans augmentum in rebus mobilibus non potest assumere in se onus probandi, rem se modicam dedisse, p[ro]f. 12. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 33. viro dotem numerans stipulationem de restituenda ea adhibuisse, estque ea presumptione iuris, & de iure, q[ui] 45. lib[er]t[er]. 1. num[er]o. 2. industria, quæ verosimiliter ex suis negotiationib[us] acquirere potuit, an, & quando, & quatenus presumuntur ex bonis mariti acquisiuisse, p[ro]f. 51. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 31. 34. 35. 36. 37. 41. 42. & 48. Mulier quas operas marito praestare teneatur, num[er]o. 33. & num[er]o. 4. administratrix bonorum alicuius, ex illis potius, quam ex turpi quaestu presumuntur acquisuisse, num[er]o. 39. quæ reperiatur possidente bona acquisita, in iudicio possessorio obtinet, ibid. num[er]o. 44. & sequentia. Mulier renuncians hypothecæ super donatione propter nuptiae assignatae, blanditijs viri inducta presumuntur, p[ro]f. 1. lib[er]t[er]. 2. num[er]o. 4. quando presumuntur omnibus in bonis, vel in eorum parte marito dotem constituisse, p[ro]f. 6. lib[er]t[er]. 3. per tot. forensis nuptia cui originario, efficitur ciuius originaria, idque procedit etiam ea effecta vidua, p[ro]f. 30. lib[er]t[er]. 6. num[er]o. 18. Quod tamen non procedit, si effecta maior, marito post quinquennium non contradixit aliquibus præsertim præcedentibus conjecturis, num[er]o. 4. sine dote, nuptia, ad eius constitutionem à viro nequit compelli, p[ro]f. 6. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 74. Mulieris honestas non patitur, vt iudicum subsellia frequentet, p[ro]f. 10. lib[er]t[er]. 2. num[er]o. 11. Mulieri minus damnum presumendum est, p[ro]f. 8. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 15. Mulierem nubendo bona sua in dotem dedisse, vt aliqui opinantur erroneum demonstratur, p[ro]f. 6. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 61. nubendo bona sua in dotem dare voluisse non presumi, si aliqua adstis conjectura, p[ro]f. 6. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 66. vel minorem, qui absque solemnitatibus à statuto requisitis contraxerunt, teneri in conscientia foro, falsum est, q[ui] 80. lib[er]t[er]. 1. num[er]o. 37. ob ignorantiam statuti, in domicilio mariti de lucranda dote, se excusare non posse, p[ro]f. 88. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 13. male indutam, & confidentem ea, quæ vir vxorem facere non permetteret, nupsisse cohabitanti non presumi, p[ro]f. 1. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 97. Muliere nolente consentire copula, nisi honeste, & cum honore, viro consentiente, matrimonium presumuntur, p[ro]f. 1. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 98. Mulieres quomodo prælatis æquiparentur, p[ro]f. 51. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 24. Mulierum, aut minorum in contractibus, an statuta propinquorum præsentiam requirant, p[ro]f. 128. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 5. Mundus nomine in legato mulieri facto quid contineatur, p[ro]f. 163. lib[er]t[er]. 4. num[er]o. 3. Multum non continentur appellatione vini, & quid sit, & quomodo conficiatur, p[ro]f. 152. lib[er]t[er]. 4. num[er]o. 3. Muria quid sit, p[ro]f. 156. lib[er]t[er]. 4. num[er]o. 5. Murus eti[am] sit communis, licet in eo adficari ad sui utilitatem principaliter, licet vicino deinde dampnum inferatur, p[ro]f. 29. lib[er]t[er]. 6. num[er]o. 14. Vide inf. Parties. Mutationem voluntatis non presumuntur, ratio eadem est, tam in contractibus, quam ultimis voluntatibus, p[ro]f. 134. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 19. Mutuans decem, cum pacto ut novem restuantur, residuum præsumuntur donare, p[ro]f. 3. lib[er]t[er]. 3. hu[man]itatis absentia non presumuntur donare, p[ro]f. 71. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 1. Nisi forte quid modis in situ, num[er]o. 4. M[od]i two dans filio studio sum, vel legationis causa absenti, repetit à parte illius, p[ro]f. 68. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 8. Idque etiam si patre in uito mutuum datum sit, num[er]o. 9. datum sub usus, recipiens gratia presumuntur, in casu l. si quis nec causam ff. si cer. pet. p[ro]f. 70. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 1. Aliud esse in alijs casibus, & quid gratia virtusque num[er]o. 2. Mutuum quid dicatur, p[ro]f. 34. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 3. verum dicitur per confessionem, lapso biennio, q[ui] 47. lib[er]t[er]. 1. num[er]o. 2. & depositum, contratus duo sunt incompatibilis, p[ro]f. 1. 34. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 41. pro cauto habet, vt tantumdem eiusdem in bonitatis restituatur, p[ro]f. 67. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 1. Et hanc esse fictionem legis ex sententia Decij, num[er]o. 2. Præsumptionem legis secundum alios, num[er]o. 4. Fictionem autem in præsumptione fundatam secundum. Soc. iun. num[er]o. 6. duobus testibus probari, q[ui] 51. lib[er]t[er]. 1. num[er]o. 2. Mutuum an sit, an vero donatio vel alias contractus, si quis amico dicat, tolle, aut sume hanc pecuniam, p[ro]f. 34. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 1. 6. 9. 13. 17. 28. 30. tradens filio fam. non repeat, cum conditionem eius sciuisse presumatur, p[ro]f. 88. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 2. Idem in mutuante minori, num[er]o. 3. suscipiens pater tempore pecunia, presumuntur in almenta filii conuertisse, p[ro]f. 68. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 6. feneraticum esse an, & quando presumuntur, p[ro]f. 1. 23. lib[er]t[er]. 3. num[er]o. 2. 3. 11. & seq[ue]ntia. Mutuans pecuniam male consumptu bonæ fidei non presumuntur, p[ro]f. 3. lib[er]t[er]. 5. num[er]o. 112.

egy-

Præsumpt. Iacobi Menochij

Negatiua præsumptio, fortior est affirmativa. q. 19. lib. 1. nu. 15. que dicatur, & quæ affirmativa. Quid affirmatio, quid negatio secundum diuersos. præf. 50. lib. 2. nu. 7. probari persæpe potest. ibi. num. 8. quadruplex vel iuriis vel facti, qualitatibus, aut quantitatibus. ibid. nu. 9. & quomodo, & quatenus vnaquaque probari possit. nu. 10. & seq. vsque nu. 17. rei conueni satis est probata, cum ab actore contrarium non probetur. præf. 61. lib. 6. nu. 5. Negatiuam deducens, eam probare debet, secus quando præsumptio est pro negante. præf. 1. lib. 4. nu. 7. & 8. Et quando tam probare teneatur. ibid. nu. 9. Negligens neino præsumitur, præsertim quando agitur de commodo, & lucro. præf. 77. lib. 6. num. 3. semel præsumitur quod in futurum semper erit negligens. præf. 32. lib. 6. nu. 6. qui fuit, præsumitur talis de præsenti. q. 24. lib. 1. nu. 23. Legotium alterius nomine gerens, non præsumitur donare. præf. 71. lib. 3. num. 3. Legotia alterius gerens per aliquot dies, aut menses, non præsumitur animo obligandi perpetuo facere. q. 20. lib. 1. num. 5. alicuius qui semel gesit, non præsumitur etiam nunc gerere, cum ipsum agere non sit quid continuum. q. 14. lib. 1. nu. 64 propria curare quam aliena prius, quis præsumitur. præf. 46. lib. 3. num. 2. epotes, an, & quando filiorum appellatione continentur, quales præsumantur, & quando censemuntur in conditione positi. epotes quando sub filiorum nomine præsumptiuè continentur in testatoris dispositione. præf. 94. lib. 4. num. 1. 8. & seq. vsque ad num. 31. epotes veniunt appellatione liberorum. præf. 33. lib. 5. num. 14. & alij eorum descendentes continentur appellatione liberorum. præf. 76. lib. 4. nu. 9. quando non veniunt filiorum appellatione. præf. 189. lib. 4. nu. 20. epes propriè non venit appellatione filij. præf. 84. lib. 4. nu. 21. & præsum 94. lib. 4. num. 2. quod ampliatur. nu. 3. 4. & seq. & num. 11. & seq. epotes in fideicommissis licet non continentur filiorum appellatione comprehenduntur tamen, quando testator substituit filios in stirpes, & non in capita. præf. 84. lib. 4. nu. 16. præsumuntur tales, quales autem pectorum fuerunt, & eodem viito censemuntur laborare. præf. 33. lib. 5. nu. 12. Hinc poena, qua auus afficitur ob crimen læse maiestatis, transit etiam contra eius nepotem. ibid. nu. 13. Idem in criminis hæresis, ibi. nu. 15. quando fideicommissario extraneo præferantur. præf. 76. lib. 4. num. 23. censemuntur in conditione positi non solum quando natu nondum erant tempore conditi testamenti, ve: um etiam quando erant natu, & contagi ipsi testatori. Et idem de pronepotibus, & alijs, & confunduntur opiniones Cast. Rom. & aliorum. præf. 89. lib. 4. nu. 77. epes testatoris positus in conditione censemuntur vocatus ex testamento si eodem nomine vocetur quo testator, si dictum sit, & sine filio proprio mei nominis decesserit, substituto A. præsum. 6. lib. 4. nu. 73. epotes concepti pot mortem cui non dicuntur verè nepotes cui sed extranei, iure autem representationis ad cui successione admittuntur. præsum. 189. libr. 4. numer. 19. ex statte latè sumpto vocabulo veniunt appellatione nepotis. præsum. 89. lib. num. 60. eos ab uno institutus, & grauatus, vt si intra 30. annuū decesserit, restituat hæreditatem patruo, intelligitur sic grauatus, si modo sine liberis decesserit. præf. 89. lib. 4. num. 2. Et fundatur ecclentia Papinjani, & Iustin. non fictione legis, sed in presumpta conjecturata mente testatoris. ibid. nu. 3. epotes testatoris præsumuntur ordine successio vocati, & instanti vna cum eorum patre. præf. 70. lib. 4. nu. 3. suis fideicommissi onere grauata ab eius auo paterno nunquid possit sibi dotem constituere ex bonis fideicommissi sicut filia test. præf. 189. libr. 4. nu. 11. & seq. Et quid si sit natura post mortem aui. numer. 18. non potest alienare bona fideicommissi ab eo constituti causa donis, sibi constituendæ, quando extant bo- patris eius, è quibus dos sibi potest constitui. ibid. num. 22. & Secus in subsidium. ibid. nu. 37. dotem sibi ab auo contemplatione patris constitutam, in legitimam computat. præf. 17. lib. num. 19. omni spacio, legatum filij contemplatione factum, non subsiste- præf. 17. lib. 3. nu. 10. plaus de Ponte Venetiarum Dux nonagesimum tertium a. saec annum in columis impleuit. præf. 46. lib. 9. nu. 20.

Nobiles quales esse præsumuntur.

Ille præsumitur datæ fidei obseruantissimus. præf. 59. lib. 6. nu. 1. præsumitur munificus, & liberalis. præsump. 59. lib. 6. num. 6.

Et pro Nob. præsumitur in his quæ ad Nobilitatem spectant. ibid. num. 7. Nobiles, & diuites præsumuntur innocenter vivere, & de eis semper bene est præsumendum. præf. 4. lib. 5. nu. 6. Et magis præsumitur pro nobili, quam pro ignobilis. ibid. num. 7. Et magis præsumitur pro divite quam pro inope. ibid. num. 8. non præsumuntur velle, naturales excluso substituto sibi succedere. præf. 78. lib. 4. num. 26. Nobili conuenit vita honestas, & castitas. præf. 78. lib. 4. num. 27. Nobiles in electionibus magistratum, & officiorum sunt alijs anteponendi. præf. 59. lib. 6. num. 10. Nobilem, seu magnatem se dicens id probare debet. præf. 60. lib. 6. nu. 3. Nobilitas quare non præsumatur. præf. 60. lib. 6. num. 1. non est prima qualitas, quæ venit à natura, sed habet ortum ex accidentiis sibi, vel progenitoribus. præf. 60. lib. 6. nu. 4. quando in iudicii deducitur incidenter, & sic principaliter de ea non disputatur, sufficiunt leuiores probationes. præf. 60. lib. 6. num. 8. Nobilitati quantum sit deferendum. præf. 59. lib. 6. num. 1. Nobilis mulier, nubendo ignobilis, amittit nobilitatem. præf. 12. lib. 3. num. 7. Nobilitati, & memoria concessum priuilegium reale est. præf. 103. lib. 3. num. 28. Nomen malum, & turpe, indicium est ad torturam. quæst. 89. lib. 1. num. 131. Nomina ad res dem opstrandæ inuenta. præf. 64. lib. 3. nu. 1. debito tum in dotem data non præsumitur. præf. 6. lib. 3. num. 45. Quotam casu illa etiam præsumuntur tradita. num. 46. debitorum inter bona connumerantur. ibid. num. 52. Nominatus in mādato, præsumitur talis, qualis in eo nominatur, si ex regionibus longinquis aduenierit. præf. 35. lib. 2. num. 1. Nomenclator dicitur, qui in memoriam domino suggestit nomina salutantium. præf. 45. lib. 6. num. 11. Nomina sunt, vt demonstrent voluntatem dicentis. præf. 35. lib. 6. num. 3. Nomina communia æquè masculos, & feminas comprehendentia sunt hec. Liberi descendentes, proles, coniuncti, consanguinei, &c. vide præf. 84. lib. 4. num. 25. & seq. Nomen commune, vt puta liberorum, descendētium, & huiusmodi filias feminas eque comprehendit ac masculos, & substitutū excludunt feminas. præf. 85. lib. 4. num. 22. Secus si testator excludit filias. ibid. num. 23. creditoris quando loco solutionis pecunie veniat. præf. 189. lib. 4. num. 149. Nomina debitorum nunquid in legato bonorum comprehenduntur. præf. 138. lib. 4. num. 14. debitorum continentur sub nomine mobilium, vel immobilium. præf. 142. lib. 4. num. 20. Nomen proprium declarat appellatum. præf. 126. lib. 4. n. 15. proprium preferri debere, vel appellatum licei magni referat, nulla tamen differentia obseruatur, quando alicuius auctus non posset sustineri. præf. 4. lib. 6. num. 7. Nominatus primo in contractu præsumitur principalis, secundo vero fideiussor. præf. 7. lib. 6. num. 6. Nomina masculi, descendentes, linea, & huiusmodi, sunt collectiva. præf. 186. lib. 4. num. 38. Nomen, Vnusfructuaria, sui proprietate significat ipsum vnumfructum. præf. 140. lib. 4. num. 6. Non factum consideratur duobus temporib. q. 23. lib. 1. num. 9. De præsumptionib. circa Notarios. Notarius ad naturam iudicis propè accedit, & iudex dicitur cartularius. præf. 78. lib. 2. num. 1. an & quando aliquis præsumatur, ibi. nu. 2. 3. & seq. cum de omnibus rogatus esse debeat, præsumitur omnia partium voluntate scriptissime. præf. 79. lib. 2. numer. 2. scripturam conficiens ratione officij, non præsumitur in ea contenta approbare. præf. 66. lib. 3. num. 6. subscriptens actui ratione officij, cum non præsumitur ad sui præjudicium approbare. ibi. num. 18. assertens scripturam suam authenticam esse, de ea rogatus præsumitur. præf. 132. lib. 3. num. 10. in dubio de instrumento non præsumitur rogatus. præf. 81. lib. 2. num. 1. Et quæ sit ratio, num. 2. & 3. 4. 5. Fallit, ybi aliquæ extarent conjecturæ in contrarium; de quibus vide num. 7. 8. 9. & seq. præsumitur rogatus de clausulis, quæ in similibus contractibus adhiberi solent. præsum. 43. lib. 3. nu. 5. attestans dominum tempore sententie fuisse presentem, præsumptic nem facit fuisse citatum. præf. 74. lib. 2. num. 9. Idem si ex remota regione Dominus venerit. num. 10. Quod etiam in sententia antiqua obtinet. num. 11. Notarii bona fides, & præsumptio, quam lex habet de ipso, tollitur vito in scriptura apparente. q. 99. lib. 2. num. 6. pro rectitudine & peritia præsumendum esse. præf. 79. lib. 2. nu. 1. scriptura preuallet contradictioni testis in causa ciuili, & quando etiam in causa criminali. præf. 79. lib. 2. num. 15. & 16. Notario asserenti aliquid in instrumento puta partem certioratas, se rogatum &c. an & quatenus credatur. præf. 79. lib. 2. nu. 5. 6. 7. &